

**Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca
Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației**

**Curriculumul preșcolar orientat către natură în Israel –
studiu de caz privind dezvoltarea socio-emoțională a copiilor,
prin interacțiunea cu animalele**

-rezumat extins-

**CONDUCĂTOR DE DOCTORAT
PROF. UNIV. DR. CRISTIAN STAN**

**Doctorand
Terry Goldstein**

**CLUJ-NAPOCA,
Iulie, 2018**

CURRICULUM VITAE

- Masterat în educație, Consiliere educațională, la Universitatea Derby, Israel, 2005-2007.
- Certificat de profesor pentru educația timpurie, Colegiul Beit Berl, Israel, 2003-2005.
- Licențiat în Științe socio-umane, Education Open University, Israel, 2001-2004.
- Proprietar și manager “Gan Teva” (Grădiniță orientara spre natură) de 15 ani, din 2002.
- Lector în cadrul programului de Educație timpurie la Colegiul Beit Berl, din 2015.
- Autor al cărții "IN THE PRESCHOOL SANDBOX: CHILDHOOD", Steimatzky Publishing House, 2014.

Publicații

- Goldstein, T. & Alina S. Rusu. Investigation of the Socio-Emotional Benefits of a "Nature-Oriented Kindergarten" in Israeli children., ERD 2016: Education, Reflection, Development, Fourth Edition.
- Goldstein, T., Nature-Oriented Activities In kindergarten: A Literature Review of the Effects of Children- Animal Interaction, ERD 2017: Education, Reflection, Development, Fifth Edition.
- Goldstein, T. (2014). Children and animals. In *In the Preschool Sandbox: Childhood – Theory and Practice in Early Childhood Education*. Israel:
- Author. (In Ebraică).

Cuprins

[Abstract](#)

Introducere	Error! Bookmark not defined.
I.1.1 Întrebările de cercetare	7
I.1.2 Scopurile și obiectivele cercetării	8
I.1.3 Ipoteza cercetării	8
I.1.4 Semnificația cercetării.....	8
I.2. Fundamentele teoretice.....	9
I.2.1 Schimbările din mediul de joacă al copilului mic și nevoia de joacă	9
I.2.2 Semnificația jocului în viața copiilor.....	9
I.3. Copiii și natura.....	9
I.3.1 Beneficiile jocului în natură.....	10
I.4 Interacțiunea copil-animal în grădiniță.....	10
I.4.1 Impactul interacțiunii copil-animal.....	10
I.5 Cadrul conceptual.....	11
II. Metodologia	
cercetării.....	Error! Bookmark not defined.5
II.1 Paradigmele cercetării: cercetare bazată pe metodologia mixtă de cercetare ...	15
II.1.2 Abordarea calitativ-interpretativă.....	Error! Bookmark not defined.
II.1.3 Procesul de cercetare.....	15
II.1.4 Abordarea cantitativă.....	20
II.1.5. Metoda studiului de caz.....	21
II.2. Profilul participanților	Error! Bookmark not defined.
II.2.1 Eșantionul de preșcolari.....	Error! Bookmark not defined.
II.2.2 Eșantionul de cadre didactice.....	Error! Bookmark not defined.
III. Concluziile cercetării	Error! Bookmark not defined.

III.1 Rezultate calitative	Error! Bookmark not defined.
III.2 Rezultate cantitative.....	Error! Bookmark not defined.
IV. Concluzii	Error! Bookmark not defined.
IV.1 Concluzii factuale în raport cu Întrebarea de cercetare nr. 1	29
IV.2 Concluzii factuale în raport cu Întrebarea de cercetare nr. 2	30
IV.3 Concluzii conceptuale în raport cu Întrebarea generală de cercetare	31
V. Implicații practice și recomandări	Error! Bookmark not defined.
VI. Contribuții privind cunoașterea.....	Error! Bookmark not defined.
VII. Direcții viitoare de acțiune	Error! Bookmark not defined.
Bibliografie	Error! Bookmark not defined.
Anexe	43
Anexa 1: Chestionarul	43
Anexa 2: Consimțământul informat al participanților la cercetare.....	45
Anexa 3: Setul citeriilor privind empatia.....	46

Lista tabelor

Tabel II.1: Procesul de cercetare	p. 16
Tabel II.2: Eșantionul preșcolarelor	p. 23

Lista figurilor

Figura I: Beneficiile introducerii animalelor în grădiniță	p.26
Figura II: Dificultățile introducerii animalelor în grădiniță	p.26
Figura III: Diferențe de atitudine privind introducerea animalelor în grădiniță	p.27
Figura IV: Cadrul teoretic al modelului	p.29

Astăzi, în ciuda unui număr tot mai mare de studii care analizează avantajele de dezvoltare și educaționale, precum și alte beneficii pe care copiii le obțin ca urmare a activităților de interacțiune cu animalele (ACOA), în Israel nu există decât o singură grădiniță care funcționează după un astfel de curriculum. Scopul studiului de față este acela de a dovedi și demonstra contribuția distinctă și semnificativă a Curriculumului ce promovează interacțiunea om-animal (ACOC) la dezvoltarea socială și emoțională a preșcolarilor din Israel, precum și acela de a examina factorii care influențează atitudinea educatoarelor față de acceptarea animalelor în instituțiile în care lucrează, ca un instrument educațional.

În acest scop, studiul de față se bazează pe utilizarea metodologiei mixte, calitative și cantitative: 40 de membri ai personalului din învățământul preșcolar din întreg Israelul au completat un chestionar și 12 copii preșcolari au participat la experimentul științific care a avut loc pe parcursul întregului an școlar 2017-2018.

Rezultatele au aratat o contribuție distinctă și semnificativă a ACOC la achiziționarea și îmbunătățirea abilităților de comunicare verbală, a abilităților de interacțiune socială, a celor de adaptare emoțională, precum și a celor de autoreglare, empatie și considerație față de colegi și animale, a însușirii modelelor de comportament pro-social, precum și eliminarea modelelor de comportament anti-social și a violenței. În plus, rezultatele au indicat un puternic coeficient de corelație Spearman între dorința educatoarelor de a încorpora ACOA în programul desfășurat cu preșcolarii și beneficiile percepute în raport cu preșcolarii lor ($r_s = 0,467$, $P = 0,005$).

Astfel, studiul a ajuns la concluzia că ACOC are într-adevăr, o contribuție semnificativă la dezvoltarea socială și emoțională a preșcolarilor și că profesioniștii din

grădinițe recunosc potențialul aceste contribuții, fapt care duce la existența unor atitudini pozitive față de încorporarea ACOC suplimentar în grădinițele din Israel.

Sunt necesare cercetări suplimentare la nivel mondial pentru a susține concluzia că beneficii similare ar trebui să fie observată după încorporarea ACOC în grădinițe din afara Israelului.

Cuvinte cheie: *curriculum preșcolar, legătură animal de companie-copil, contact animal-copil, dezvoltare emoțională și socială.*

Introducere

Cercetarea actuală își propune să studieze, să examineze, să analizeze și să interpreteze efectele și contribuțiile curriculum orientat spre interacțiunea cu animalele (ACOC) la dezvoltarea socială și emoțională, axându-se în principal pe activități orientate spre interacțiunea cu animalele (ACOA) a preșcolarilor israelieni din grădinițele orientate spre natură (NOK).

Educația este recunoscută la nivel global ca probabil cel mai important domeniu și caracteristică prezentă și viitoare al individului (Gupta et al, 2014;. Schleicher et al, 2017.). În special, așa cum perioada copilăriei timpurii (referindu-ne la perioada dintre copilărie și școală elementară) este considerată cea mai importantă și influentă pentru dezvoltarea fizică, cognitivă și socială a copiilor mici, tot astfel, educația timpurie (în instituții de învățământ, cum ar fi grădinițele) este considerat a fi cea mai importantă și semnificativă în procesul de dezvoltare a unei persoane și în viață, în general (Follari, 2015; Van Laere, & Vandebroek, 2018; Weisbly, 2015).

În conformitate cu epoca post-modernă și calitățile unice care diferențiază Generatia Y și , mult mai multe critici publice și academice au luat naștere în ceea ce privește pedagogia clasică, „centrată pe profesor“ abordarea fiind considerată depășită și chiar primitivă (Ozuah, 2016; Yamagata, 2018). În consecință, au apărut numeroase abordări inovatoare, „alternative“ educaționale și pedagogice, cum ar fi de exemplu învățarea bazată pe investigație (Veluchamy et al., 2017) și învățarea experiențială (Zimbhoff, Taylor, & Houser, 2016), care doresc să contracareze rolul pasiv rezervat celor ce învață în instituțiile de învățământ tradiționale.

Aceste abordări permit niveluri mult mai ridicate de implicare și aparat în procesul de învățare, stimulând atât motivația cât și interesul și curiozitatea și permițând

mult mai multă responsabilitate și independență pentru cel ce se instruieste (fără a pune în pericol autoritatea profesorului ca educator și adult).

Un alt factor important care contribuie la educația timpurie și dezvoltare (deși de tip informal și recunoscut mult mai puțin în mediul academic și public) este reprezentat de interacțiunea și contactul dintre copii și animale, care ocazional rezultă în ceea ce literatura de specialitate denumește ca fiind „conexiune cu animalele“ sau „legătura copil-animale“ (Bine, & Beck, 2015). Aceasta este caracterizată printr-o legătură profundă atât de dragoste și afecțiune cât și de sprijin, responsabilitate și răspunderea a copilului față de animalul de companie, fapt care a fost dovedit empiric că are efecte pozitive distincte asupra sănătății fizice a copilului (Nermes, Endo, Aarnio, Salminen, & Isolauri, 2015), sănătății mintale și psihoemoționale, asupra stării de bine (Guthrie, Marshall, Hendrick, Hendrick, & Logue, 2018) și a abilităților sociale (Robin, & Bensel, [1985] 2016; Veevers, [1985] 2016).

Cu toate acestea, în ciuda acestor dovezi evidente, ACOA este rareori prezentă în cele mai multe unități de învățământ, și, conform datelor actuale nicio instituție de învățământ din Israel (sau restul lumii) nu încorporează ACOC. Singura excepție este Gan Teva, o grădiniță israeliană în Kefar Ma'as (un sat din mediul rural, cea mai mare zonă agricolă în apropiere de orașul Petah-Tikva). Acest instituție de învățământ destinată copiilor cu vârste cuprinse între doi și cinci ani, utilizează un curriculum bazat pe ACOC planificat cu atenție și proiectat pentru tot parcursul anului școlar, cu cele mai multe activități educative fiind de tip ACOA.

În afară de colțul animalelor mari amenajat în curtea grădiniței, mai multe specii de animale se plimbă liber prin curte și fiecărei grupe îi este atribuit un „câine al grupei“. Copiilor le este permis (și, într-adevăr, se încurajează) să inițieze contactul și interacțiunile cu oricare sau cu toate animalele pe întrag parcursul zilei de grădiniță și activitățile desfășurate se concentrează pe cunoștințele despre animale, pe îngrijire, empatie și respect (Goldstein, 2014).

Datorită importanței educației în dezvoltarea timpurie și nevoii de a crește gradul de conștientizare a acestui mod de interacțiune la nivel mondial, cercetările actuale studiază contribuția distinctă a ACOC în Gan Teva NOK pentru dezvoltarea socială și emoțională a copiilor. În plus, cercetările actuale examinează atitudinea educatoarelor

israeliene și a personalului cu privire la încorporarea în viitor a ACOC în instituțiile în care acestea lucrează.

Întrebări generale de cercetare

Întrebarea de cercetare: *Cum poate curriculumul unei grădinițe orientate spre natură (NOK) să influențeze dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarilor?*

I.1.1 Întrebările de cercetare:

1. *Ce rol joacă contactul cu animalele în programa grădiniței orientată spre interacțiunea cu animalele și care sunt contribuțiile sale distincte recunoscute la dezvoltarea socială și emoțională a preșcolarilor?*

2. *Care este atitudinea educatoarei față de încorporarea ACOA în programele instituțiilor lor și care sunt principalii factori pozitivi / negativi care influențează disponibilitatea lor de a face acest lucru?*

Obiective

I.1.2 Obiectivele cercetării

Obiectivul general al cercetării: examinarea modului în care curriculumul unei grădinițe orientate spre natură grădiniță influențează dezvoltarea emoțională și socială a copiilor de grădiniță.

Obiective de cercetare derivate:

- examinarea modului în care aspectele socio-emoționale specifice copiilor se dezvoltă prin interacțiunea lor cu animalele în grădiniță.
- examinarea programelor existente în ceea ce privește integrarea interacțiunii cu animalele la nivel preșcolar

- examinarea percepției existente în rândul părinților în ceea ce privește integrarea interacțiunii cu animalele în grădiniță.
- examinarea percepției cadrelor didactice din grădinițe în ceea ce privește interacțiunea cu animalele în aceste instituții de învățământ.

I.1.3 Ipotezele cercetării

1. copiii din grădinițele orientate către natură vor arăta mai multe emoții pozitive (de exemplu, empatia), față de colegii și profesorii lor și vor avea niveluri mai ridicate de responsabilitate socială.
2. copiii din grădinițele orientate către natură vor interacționa mai bine social cu colegii și profesorii lor.

I.1.4 Semnificația cercetării:

Îndeplinirea obiectivelor de cercetare are potentialul de a îmbunătăți semnificativ și distinct nivelul și calitatea educației timpurii din Israel, deoarece furnizează date empirice și concluzii obiective privind contribuția distinctă a ACOA la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor de grădiniță.

În plus, aceasta va arăta dorința educatoarei de a utiliza și de a pune în aplicare astfel de activități în curriculumul lor, precum și factorii și cauzele care conduc la atitudini pozitive sau negative asupra acestei probleme (oferind instrumente teoretice și practice necesare pentru a le influența și încuraja punerea în aplicare a ACOC în grădinițe).

I.2 Fundamentele teoretice

I.2.1: Modificări ale jocului în mediu liber și necesitatea copiilor de a se juca Semnificația jocului în viața copilului

Deși greu de definit, jocul este în general văzută ca diferite activități și comportamente în care copiii se angajează, care sunt plăcute, distractive, intrinsec motivate și auto-dirijate (Ridgers, Knowles, & Sayers, 2012). Joaca pentru copiii mici este în esență o modalitate de a explora lumea, folosind curiozitatea lor înăscută; este un proces care este atât prilej de bucurie pentru copiii cât și pregătire pentru misiunile pe care le va îndeplini mai târziu în viață (TULLIS, 2011).

Spre deosebire de percepția comună exprimată uneori de părinți și profesori, copiii care se angajează în joc nu putem considera că „nu fac nimic“, ci, dimpotrivă, muncesc din greu la inventarea unor scene și povești, la rezolvarea de probleme pentru a-și atinge obiectivele, la negocierea interacțiunilor sociale, la utilizarea abilităților lor lingvistice, utilizându-și imaginația și creativitatea (Miller, & Almon, 2009).

Piaget (1951), în cartea sa *Joc, vise și imitație în copilărie*, descrie importanța jocului, în special a jocul simbolic. El susține că este necesar ca un copil să se adapteze în mod constant în lumea adulților, pe care, uneori, nu o înțelege. Chiar și în timpul imitației el se adaptează la realitate și își dirijează comportamentul în consecință. În timpul jocului este necesar ca el să nu se adapteze la realitatea adulților, ci mai degrabă invers: să schimbe realitatea în funcție de nevoile și imaginația lui, cu alte cuvinte, să asimileze realitatea și să nu se adapteze la ea. În jocul simbolic copilul se exprimă printr-un sistem de simboluri și creează așa cum vrea el. Simbolurile din jocul său imita realitatea, dar asemănarea dintre ele și realitate este mică.

I.3 Copii și Natura

I.3.1 Beneficiile jocului în natură

Potrivit Capaldi, Passmore, Nisbet, Zelenski & Dopko (2015), credința care a făcut parte din numeroase tradiții, că legătura dintre natură și oameni îmbunătățește starea de bine este foarte prezentă în cultura occidentală precum și în alte culturi, cum ar fi cea din China. Kellert (2005) adaugă că parcurile și grădina sunt văzute în cultură, legende și anecdote ca fiind benefice pentru sănătatea individuală și pentru vindecarea acestora, oferind oamenilor multe avantaje, cum ar fi posibilitatea de a se odihni, relaxa,

contempla, sau de a fi inspirat spiritual. Acesta este motivul pentru care multe comunități păstrează și construiesc spații verzi în cadrul construcției urbane. În ciuda acestui fapt, așa cum se vede mai sus, în studiile realizate de Skår & Krogh (2009) și Charles & Louv (2009), copiii petrec acum mai puțin timp în natură decât părinții lor. În plus, Capaldi și colab. (2015) raportează că numărul de persoane care trăiesc într-un mediu industrial a crescut în timp, fiind acum de 81% în America de Nord, în timp ce numărul de oameni care petrec timp în natură scade.

În țările bogate punct de vedere economic, industrializate, mai puțin de 10% din fiecare zi, în medie, este petrecut în aer liber de către indivizi, și, în general vorbind aceștia nu mai sunt conectați cu natura la fel ca generațiile anterioare. Mulți cercetători consideră că tendința aceasta este problematică pentru bunăstarea și starea de sănătate a copiilor, așa cum am descris în această secțiune.

Erickson & Ernst (2011) consideră că joc în natură nu poate fi numit orice joc în aer liber, ci în mod special jocul desfășurat în contact direct cu elementele naturii, într-un spațiu natural cum ar fi păduri, câmpuri necultivate, surse de apă etc. Ei recunosc efortul în pregătirea un copil urban pentru o astfel de experiență, conștientizează riscurile de cădere sau de rănire, precum și faptul că, în unele zone urbane natura sălbatică este departe, ceea ce face ca această activitate să fie costisitoare. Cu toate acestea, ei consideră avantajele jocului în natură extraordinare în comparație cu provocările.

I.4. Interacțiunea om-animal

I.4.1. Impact interacțiunii cu animalele asupra copiilor

Acest capitol se referă la grădinițele în care interacțiunea cu animalele face parte din experiența de zi cu zi a copilului. După cum descrie Raz (2014), copiii din aceste grădinițe interacționează în mod liber cu animalele îngrijesc și învață despre ele, ca parte a procesului de conștientizare a modului de tratare de animalele au nevoie. De asemenea, părinții dau adesea copiilor lor animale ca tovarăși de companie, cu speranța că îngrijirea animalului îi va face mai responsabili, mai sociașili și mai empatici față de ceilalți (Endenburg & van lith, 2011).

Părinții văd animalul de companie ca o sursă de companie și de amuzament pentru copiii care petrec multe ore singuri, deoarece părinții lor lucrează, dar îi oferă,

totodată copilului un sentiment de securitate (Paz, Almog & Rudin, 2008). Interacțiunea cu animale este de asemenea recomandată de către Consiliul Național de Cercetare (NRC), din Statele Unite ale Americii, care prevede că : „Elevii ar trebui să fie implicați în observarea și îngrijirea unei varetăți de organisme vii care pot fi adăpostite în clasă, cu accent pe plante și animale locale . Elevii ar trebui să ajute la hrănirea și creșterea animalelor pentru a înțelege nevoile lor, comportamentul lor și modul lor de viață“(Hachey & Butler, 2012).

Dar, există dovezi empirice care să confirme aceste expectanțe pe care le avem cu privire la beneficiile pentru copiii de grădiniță care interacționează cu animalele? Endenburg & van Lith (2011) au realizat o metaanaliză pe această temă și constatarea lor este ca la nivel de dezvoltare emoțională - interacțiunea cu animale întărește stima de sine a copilului, dar numai atunci când legătura copil-animale a fost stabilită la o vârstă mai mică de șase ani; conceptul de sine al copilului (de exemplu, imaginea mentală sau percepția pe care o are de sine), este mai bine construită la copiii care întrețin legături cu animalele (ibid), pentru că acestea nu îl judecă pe copil, nu-l critica sau nu îi cere să facă lucruri imposibile și, totodată, are grijă de el (Doron, 2000).

Legătura cu animalele face copilul mai bine dezvoltat din punct de vedere emoțional și, totodată, mai stabil. În ceea ce privește dezvoltarea socială, s-a constatat că copiii care au crescut într-o gospodărie cu câini au prezentat o mai bine dezvoltată competență socială și au devenit adulți mai competenți din punct de vedere social decât alți copii și ,totodată, empatia (experiența emoțională percepută a altei persoane), este de asemenea, mai evidentă în cazul copiilor care interacționează cu animalele (Endenburg, & van Lith, 2011).

De asemenea, copiii evaluează relația lor cu animalul lor de companie ca fiind cea mai strânsă pe care au avut-o, cu excepția interacțiunii cu părinții lor și evidențiază sprijinul emoțional din relația lor cu animalul de companie: mulți dintre copii au menționat rolul animalelor de companie în calmarea lor (Melson, 2003). Interacțiunea cu animale de companie are rolul de a reduce anxietatea copilului și tensiunea arterială, de a-i oferi dragoste necondiționată și de a-l face mândru de legătura lor (Doron, 2000).

I.5 Cadrul conceptual

Această cercetare se concentrează pe influențele unui curriculum al grădiniței orientate spre natură în dezvoltarea socială și emoțională a copiilor mici. Cercetarea se bazează pe premisa că în timp ce petrecerea timpului în aer liber și de joc este considerată a fi plăcută și distractivă - aceasta include, de asemenea, o serie de avantaje cheie pentru dezvoltarea socială și emoțională a copiilor, ceea ce duce în cele din urmă la o viață mai bună la vârsta adultă. Aceasta cercetare se bazează în principal pe teoriile din domeniile psihologiei copiilor și psihologiei dezvoltării. În consecință, cadrul conceptual al acestei cercetări se referă în special la dezvoltarea socială (competențe sociale), dezvoltarea emoțională (reglare emoțională și empatie), Grădiniță orientată spre Natură (și teorii privind mediul de învățare, curriculumul și educația timpurie), precum și Interacțiunea copil-animal (contactul copilului cu animalele și legătura animale de companie-copii).

Dezvoltarea socială / aptitudinile sociale se explică în primul rând prin Teoria dezvoltării sociale (1953) a lui Piaget, conform căreia gradul de conștientizare socială și interacțiunea de la egal la egal sunt construite pe baza achiziției, înțelegerii și utilizării de informații care nu poate fi oferită copiilor de către adulți, ci, mai degrabă, trebuie să fie învățată în mod autonom folosind constructe individuale de învățare, asimilare și acomodare. Teoriile suplimentare care sprijină acest demers de conceptualizare includ experiența de învățare directă, conform căreia copiii aleg să se comporte în funcție de percepțiilor și de interpretarea rezultatelor propriului comportament, precum și de modul în care acesta îi afectează în bine sau rău (Erikson, 1994); și funcția informativă a întăririlor, conform căreia copiii învață ce maniere de comportament și de comportare sunt adecvate, corespunzătoare și benefice bazându-se pe afirmații pozitive și negative, interne și externe (Bandura, 1977; Bandura și colab, 1961; DULANY, & O'Connell, 1963).

Dezvoltarea emoțională

Ca și conceptualizare, dezvoltarea se bazează în primul rând pe strategiile autoreglării emoționale, care sunt competențe și abilități (atât conștiente și subconștiente) pe care indivizii le „activează“ (fie proactiv sau pasiv și instinctual), în scopul de a spori, reprima sau echilibra stări emoționale, experiențe și expresii comportamentale extroverte (Eisenberg, Spinard, & Smith, 2004; Morrison, Ponitz, & McClelland, 2010). Perioadele de preșcolaritate și școală elementară sunt puncte cruciale în dezvoltarea emoțională a

copiilor, deoarece acestea sunt momentele în care ei învață să își regleze emoțiile, în mod independent, după ce au fost dependenți de părinții lor (în special mamele) aceștia reglându-le emoțiile pe tot parcursul perioadei de sugari și copii mici (Kopp, 1989).

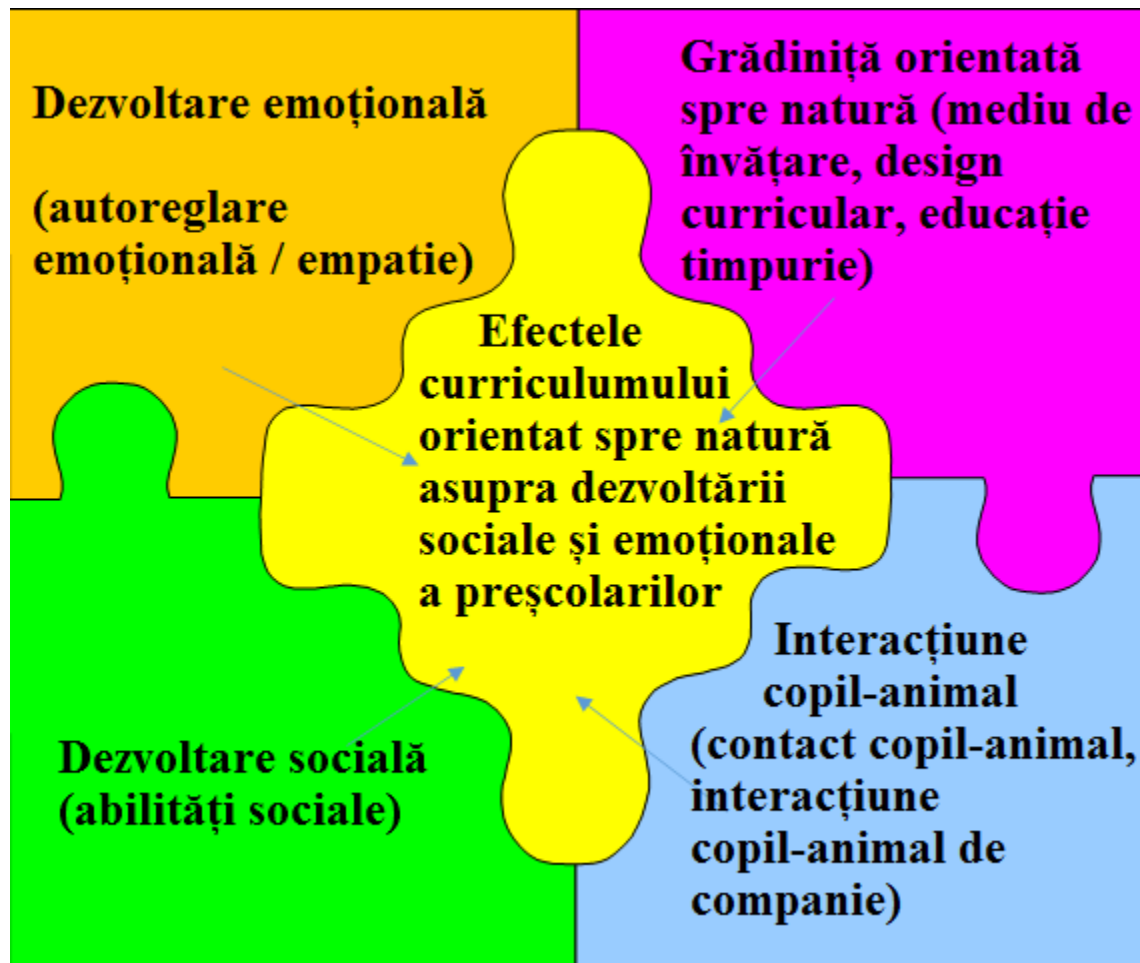
Un alt factor-cheie al dezvoltării emoționale este empatia, care direcționează copiii spre comportamente de gândire și de comportament prosoziale (Hazard, 2005). Grădinițele orientate spre natură sunt grădinițe în care abordarea pedagogică și activitățile didactice sunt definite printr-o preferință față de natură, mediul natural și activitățile în aer liber (Walker, 2016). Într-o astfel de instituție, mediul de învățare (contextul fizic în care învățarea, procesul de predare și evaluare au loc) nu este sala de clasă tradițională, ci spațiul liber, precum și orice mediu care poate facilita joaca în natură, (ceea ce implică în mod necesar un contact direct cu componente ale naturii, cum ar fi nisipul și plantele, într-un spațiu natural cum ar fi păduri și câmpuri necultivate) (Chawla, 2015).

Designul curriculumului în astfel de grădinițe include excursii și învățarea experiențială în care copiii vin în contact direct cu elementele naturii (cum ar fi nisip, plante și animale). Un astfel de cadru de învățare este potrivit pentru cea mai mare parte a educației desfășurate la vârstă fragedă, atunci când copiii învață abilități sociale și emoționale de bază prin experiență directă și prin joc. Contrar anumitor credințe tradiționaliste (cea mai mare parte manifestate de către părinți), actul de joc nu înseamnă „a nu face nimic“, fiind, de fapt, procesul de învățare cel mai natural pentru copii. În timpul jocului, copiii muncesc din greu la inventarea scene și povești, rezolvă probleme pentru a atinge obiective, negociază interacțiuni sociale, utilizând abilități lingvistice, folosindu-și imaginația și creativitatea în moduri care îi vor pregăti pentru misiunile pe care ulterior le vor efectua, și pentru situațiile cărora aceștia vor trebuie să le facă față (Miller, & Almon, 2009; Ridgers, Knowles, & Sayers, 2012; TULLIS, 2011).

În cele din urmă, legătura dintre copil și animalele de companie este caracterizată prin a fi mai mult decât simpla prezență a animalelor de companie în mediul înconjurător al copilului și contactul de bază cu aceste animale, fiind o legătură emoțională profundă între cele două. Această legătură a fost demonstrat a avea rolul de a încuraja copiii în construirea stimei de sine, a auto-eficacității, responsabilității, precum și cultivarea

empatie și a abilităților de exprimare emoțională (Levinson, 1978; Poresky, Hendrix, Mosier, & Samuelson, 1987; Hazard, 2005).

Atunci când asimilată în cadrul curriculumului, interacțiunea copil-animal are contribuții pozitive atât la dezvoltarea cognitivă a preșcolarilor (Wandersee, 1986), la dezvoltarea emoțională (Hachey, & Butler, 2012)

Acest cadru conceptual – model reflectă un proces unidirecțional, în acord cu cele 4 componente care cuprind efectele curriculumului orientat spre natură pentru preșcolari.

Modelul arată modul în care fiecare dintre aceste componente, potențial și conceptual, contribuie la aceste efecte, și faptul că Grădinița orientată înspre natură și curriculumul orientat spre natură contribuie la dezvoltarea socio-emoțională, creând cadrul pentru a studia amploarea acestor efecte. În cele din urmă, cercetarea va arăta modul în care un curriculum orientat spre natură utilizează beneficiile jocului în natură, a medii de învățare naturale și contactul copil-animal, în scopul de a contribui la

dezvoltarea socială și emoțională a preșcolarilor (măsurată prin abilitățile lor sociale, nivelul de empatie și capacitatea de autoreglare emoțională). Capitolul următor prezintă considerațiile metodologice care stau la baza acestei cercetări.

II. Metodologia cercetării

II.1 Paradigma cercetării: studiul actual utilizează o metodologie mixtă de cercetare, combinând punerea în aplicare a trei metode de cercetare și abordări: abordarea calitativă-interpretativă, abordarea cantitativă, precum și metoda de studiului de caz.

II.1.2 Abordarea Calitativ-interpretativă

Abordarea calitativă în cercetarea academică poate fi definită ca un design de cercetare descriptivă și deducție a datele necesare din cadrul natural (Tzabar Ben-Yehoshua, 1990). Această definiție poate fi împărțită în mod esențial în două componente principale: descriptiv - un studiu care se ocupă cu descrierea unui fenomen dat, a componentelor sale distinct relevante, a calităților și caracteristicilor acestuia; și designul și deducția preluate din cadrul natural - adică de la evenimentele naturale și evoluțiile de scenarii și situații, mai degrabă decât rezultatele lor. Această definiție facilitează, de asemenea, diferențele distincte între această abordare și „contra-abordarea“ sa, cantitativă, care se concentrează în principal pe măsurători și date statistice (mai degrabă decât descrieri și caracteristici), precum și pe rezultatele cuantificabile ale respectivelor procese, ocazii, scenarii și situații (Dushnik 2011, Ayres, 2007a, 2007b).

Cercetarea calitativă permite căutarea unor explicații alternative celor existente și se ocupă cu analiza diferitelor opinii, valori și percepții ale participanților – permițând să se identifice caracteristici și comportamente care nu sunt neapărat înțelese din chestionare și alte informații cantitative. În schimb, este important să se supravegheze implicarea cercetătorului în studiu, astfel încât să nu dăuneze prin atitudine părtinitoare procesului de obținere a rezultatelor (Shakedi, 2007).

II.1.3 Cercetarea propriu-zisa

	Scop	Metode de cercetare	Instrumente de cercetare	Populația de cercetare	Metode de analiză a datelor
Etapa 1: Cercetarea calitativă	Examinarea curriculei existente privind interacțiunea cu animalele în grădiniță	Analiza documentelor curriculare	Grila		Analiză de conținut
	Examinarea percepției părinților cu privire la interacțiunea copiilor cu animalele în cadrul grădiniței	Analiza experienței părinților și a percepției acestora cu privire la integrarea interacțiunii cu animalele în grădinițele în care învață copiii lor.	Set de criterii		Analiză de conținut

	Examinarea modului în care aspectele dezvoltării socio-emoționale a preșcolarilor se modifică prin interacțiunea cu animalele în cadrul grădiniței	Înregistrările cercetătorului	Analiză în acord cu criteriile	12 preșcolari	Analiză de conținut
		Observații prin înregistrări video	Fișă de observație, Grila de observare și listă de verificare (Appendix 3)		
Etapa 2: Cercetarea cantitativă	Examinarea percepției cadrelor didactice din învățământul preșcolar cu privire la interacțiunea cu animalele în cadrul grădiniței	Chestionar	Chestionar bazat în mare partepe întrebări închise, având și câteva întrebări deschise	40 de cadre didactice care predau la grădiniță, ca profesori principali sau asistență	Statistică

Tabelul II.1 demonstrează proiectarea procesului de cercetare în funcție de etape și faze divizate în metodologia de cercetare (calitativă și cantitativă), scopul cercetării fiecărei faze, eșantionul relevant și metoda de analiză a datelor,

Instrumente de cercetare calitativă

Imagini video

Atât în scopul utilizării avantajelor observației înregistrate prin intermediul imaginilor video (care permit analiza aprofundată a datelor autentice) (Asan, & Montague, 2015) cât și pentru a evita rezultatele inevitabile ale „efectului / Observator Hawthorne“ (din cauza căreia însăși noțiunea de a fi observat ar putea modifica în mod conștient sau subconștient comportamentul participanților) (Fox, Brennan, & Chasen, 2008; McCarney et al, 2007), studiul de față a folosit camere atent plasate, în scopul de a captura comportamentul și activitățile copiilor de grădiniță în imagini, astfel încât aceștia au putut să continue cu comportamentul lor autentic fără a conștientiza că sunt observați sau studiați.

Jurnalul de cercetare

Studiul actual a acordat atenție argumentelor lui Newbury (2001) în ceea ce privește avantajul și, într-adevăr, necesitatea estompării limitelor dintre definițiile nominale și practice ale jurnalului de cercetare, note de cercetare și de jurnal de cercetare, completând un jurnal de cercetare care a fost, într-adevăr, atât un jurnal de cercetare cât și note luate la fața locului.

În timp ce au fost în mod deliberat făcute adăugiri subiective și interpretative forțate – am ales ca acestea să nu fie cenzurate sau eliminate. Acest lucru se datorează în special relevanței jurnalului de cercetare din partea calitativă a studiului actual, în care orice astfel de note subiective și interpretări numai că nu sunt benefice pentru analiza datelor calitative.

Studiul documentelor oficiale și personale

Studiul actual utilizează analiza ambelor, documente oficiale (politici, standarde și linii directoare publicate de către consiliile guvernamentale ale sistemelor de educație și de învățământ) și documente personale (scrisori personale scrise și livrate de către părinții copiilor din grădinița care a utilizat în timpul anului școlar curriculumul orientat spre contactul cu animalele) (O'Leary, 2014).

Practic, ne referim la toate politicile oficiale menționate, în principal normele etice și de conduită în ceea ce privește introducerea animalelor în instituțiile de

învățăământ, ca mijloace didactice auxiliare, precum și toate scrisorile care conține expresii de mulțumire și feedback emoțional pozitiv în ceea ce privește contribuția distinctă a curriculum-ului la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor“ și comportamentul general.

Metoda de analiză a datelor:

Analiza de conținut

Analiza de conținut este o metodă de analiză a datelor utilizate în principal în cercetările calitative, care implică citirea sistematică sau observarea de texte și / sau artefacte. Datele sunt de obicei atribuite diferitelor categorii (un proces adesea denumit „codificare“), în scopul de a indica prezența sau relevanța lor pentru modelele și / sau fenomenele de interes academic semnificative (acestea, desigur, variind în funcție de domeniu, tema, scopul și întrebarea de cercetare a fiecărui studiu în parte) (Hodder, 1994).

Duriau, Reger, & Pfarrer (2007) adaugă faptul că o definiție conform căreia analiza de conținut este o clasă de metode de cercetare care se situează la intersecția dintre tradiționalele abordări calitative și cantitative, fiind promițătoare pentru explorarea riguroasă a multor demersuri încă dificile de definire a problemelor de studiu atât în domeniul științelor exacte cât și domeniul științelor sociale. Prin urmare, Elo, & Kyngäs (2008) au susținut că aceasta este o metodă care poate fi utilizată cu date fie calitative sau cantitative și într-o manieră fie inductivă, fie deductivă. Analiza de conținut este metoda definitorie de analiză a datelor pentru datele colectate prin observații participative. Similar cu conținutul de informații, idei și categorii emergente din text, observațiile oferă conținut care poate fi definit ca fiind fie non-verbal sau ambele, verbal și non-verbal, deoarece acestea furnizează cercetătorului date atât despre comunicarea și acțiunile realizate de participanți (Nosowska, McKee, & Dahlberg, 2014).

Imaginile video au fost analizate într-un număr variat de moduri, primul fiind descriptiv și menit să ofere o înțelegere a fundalului și a infrastructurii în care au avut loc comportamentul studiat și interacțiunile. A doua modalitate a fost analiza conținutului înregistrării video și compararea rezultatelor din fundamentarea teoretică prezentate în secțiunea de analiză a literaturii de specialitate a acestui studiu, într-o încercare de a găsi

caracteristici emoționale și comportamentale recurente în comportamentul copiilor care participă. Mai mult decât atât, au fost făcute comparații între elementele care au fost găsite ca fiind caracteristice comportamentului și emoțiilor copiilor exprimate în timpul șederii lor în grădinița orientată către contactul cu animalele (de exemplu, contactul zilnic între copii și animale, atât în colțul animalelor grădiniței cât și liber, în curte și sălile de grupă ale grădiniței, precum și activitățile bazate pe acesta), urmărind caracteristicile regăsite în raportul Ravensbergen (2012), examinând următoarele domenii:

- conștientizare - sunt copii sensibili la mediul lor natural?
- Cunoștințe - înțeleg copiii mediul lor natural și experiența într-o multitudine de moduri?
- Atitudini - Copiii au atitudini și sentimente cu privire la mediul lor natural?
- Abilități - Copiii au instrumentele necesare pentru a face față mediului lor natural?
- Participarea - sunt copiii implicați activ în rezolvarea problemelor mediului natural?

Folosind metoda de analiză de conținut, pentru datele înregistrate video rezultate din observațiile participanților, ni s-a permis o recunoaștere integratoare și descrierea caracteristicilor sociale și emoționale din comportamentul copiilor participanți, între ei, cu colegii lor, profesorii lor și animalele din colțul animalelor din grădiniță.

În ceea ce privește documentele oficiale și personale, acestea au fost analizate prin utilizarea unei combinații de două metode:

1. **Tehnica „Interviului“**- În această metodă de analiză, tratează cercetător fiecare document ca pe un interviu care furnizează datele și informațiile necesare și relevante. Procesul de analiză este format în primul rând din întrebări - cercetătorul „întreabă“ documentele, și în al doilea rând din răspunsurile pe care documentele le oferă (care sunt anumite cuvinte, expresii, fraze și paragrafe evidențiate de către cercetător în fiecare document) (O „Leary, 2014).

2. **Categorizarea (Analiza tematică)** - Ca urmare a tehnicii „Interviului“, cercetătorul continuă să trateze datele și informațiile din răspunsurile „date“ de

documentele și le organizează în funcție de teme recurente relevante și importante. Mai siplu, după o atentă și concentrată lectură și revizuire a documentelor, această analiză preia teme emergente și le structurează pe categorii utilizate apoi pentru analize suplimentare, care permit evaluarea documentelor în așa fel încât se produce cunoașterea empirică și se dezvoltă înțelegerea (Bowen, 2009).

II.1.4 Abordarea cantitativă se ocupă de cercetare cantitativă cu ajutorul măsurătorilor, numerelor și dovezilor, permițând cercetarea în scopul formulării unor argumente sau ipoteze care trebuie să fie confirmate sau infirmate. Aceasta implică utilizarea datelor matematice științifice pentru a înțelege pe deplin o problemă sau fenomen. Prin căutarea relațiilor de cauzalitate, această metodă de cercetare este de natură să permită studiului curent să prezică fenomene viitoare în ceea ce privește grădinițele care utilizează contactul copil-animal, în scopul dezvoltării emoționale și comportamentale a acestora (Beckerman, 2006).

Instrumentele de cercetare cantitativă:

Chestionarul

Pentru a examina convingerile și atitudinile educatorilor față de includerea activităților curriculare orientate spre contactul cu animalele în unitățile lor de învățământ, a fost adaptat sondajul utilizat de Lutzky-Cohen (2016) pentru a examina credințe și atitudini față de terapia asistată de animale (AAT) și se referă la curriculumul orientat spre contactul cu animalele, tradus în ebraică de către cercetător și distribuit către 40 de profesori de grădiniță trecută din întreaga țară.

Acesta începe cu întrebări demografice (vârstă și sex). Următoarea secțiune constă în întrebări privind experiențele anterioare ale participanților cu animalele atât pe parcursul vieții lor, în prezent (cum ar fi «În prezent, aveți animale de companie în casă?» sau «ai crescut alături animale în casa ta?»), dar și în timpul activității lor profesionale ca educatoare (cum ar fi „aveți experiență de lucru sau de voluntariat cu animalele?“). În continuare, participanții au răspuns la întrebări cu privire la cunoștințele lor actuale despre curriculumul orientat spre contactul cu animalele și motivațiile lor de a-l include în instituția lor de învățământ (cum ar fi „Cât de familiarizat sunteți cu subiectul integrării

animalelor în grădiniță?“, „În ce măsură sunteți motivat să integrați animalele în activități educative în grădinița în care lucrați?“).

Secțiunea următoare necesită evaluarea de către participanți a beneficiilor percepute și a barierelor care stau în calea încorporării programei bazate pe contactul cu animalele în instituțiile lor de învățământ (cum ar fi „Copiii pot fi mai relaxați / calmi, în prezența unui animal“ și „Copiii pot coopera mai mult cu profesorul din grădiniță în prezența unui animal“). În crearea acestor liste de beneficii și bariere, au fost incluse din articole analizate în studiile anterioare ca avantaje ale curriculumului orientat spre contactul cu animalele, cum ar fi efectul relaxant și plăcut al animalelor asupra copiilor (Goldstein, 2014).

În cele din urmă, participanții au fost rugați să prezinte cunoștințele lor academice și profesionale privind curriculumul orientat spre contactul cu animalele, precum și interesul pentru a primi informații suplimentare cu privire la aceasta (cum ar fi „Sunteți dispus să aflați mai multe despre modul în care pot fi introduse animalele în grădiniță ca mijloc didactic?“ și «Cât de multă, dacă este cazul, expunere ați avut privind introducerea animalelor în grădiniță în procesul de formare a profesorilor?»).

Analiza finală a constat în 24 de întrebări, inclusiv două întrebări demografice, două întrebări deschise, șapte întrebări de tip „Da / Nu“, 10 întrebări cu variante multiple și trei întrebări pe scară Likert (unde 1 indică dezacord puternic, 2 indică „nu sunt de acord“, 3 indică „neutru“, 4 indică „acord“ și 5 a indicat „acord puternic“).

Metode de analiză a datelor:

Analiza statistică

Studiul actual utilizează testul t (care examinează relația dintre două eșantioane neasociate), în scopul de a măsura statistic și analiza chestionarelor distribuite cadrelor didactice din învățământul preșcolar. Rezultatele permit o înțelegere mai profundă a percepțiilor profesorilor de grădiniță cu privire la contribuția curriculumului orientat spre contactul cu animalele la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor de grădiniță, într-un mod relevant și benefic, cu scopul de a răspunde la întrebările de cercetare ale studiului actual și de a testa ipotezele formulate.

II.1.5 Metoda studiului de caz

Metoda studiului de caz a fost menționat prin numeroși termeni de-a lungul istoriei cercetării, fiind denumită metodă de caz, studiu monografic, abordare monografică, istoricul cazului (în special în studiile în domeniul psihologiei) și metoda de sitului (Hamel, 1992; Miles, & Huberman, 1994).

Potrivit lui Tzabar Ben-Yehoshua (1990), un studiu de caz este, în esență, o metodologie calitativă, deoarece nu este o tehnică specifică, ci mai degrabă o metodă de organizare a informațiilor sociale și a datelor într-un mod care păstrează caracterul unic al obiectelor studiate. Deși este, de fapt, considerat de mulți ca fiind un instrument de cercetare calitativă, și termenul este adesea folosit cu referire la procesul de cercetare și la activitatea în studiul calitativ, aceasta este, de fapt, o concepție greșită (sau interpretare greșită). În ciuda popularității sale și utilizării frecvente în studii calitative poate include, într-adevăr, utilizarea datelor cantitative (sau mixte) și constatări (Flyvbjerg, 2011; Stake, 2005, 2008).

În rezumat, studiu de caz permite cercetătorilor să învețe despre comportamentul uman (fie individual sau organizațional) și procesele care au loc în cazul studiat. Este o combinație de informații deduse din observațiile științifice și din colectarea datelor și sensurilor în care cercetătorii le interpretează și le înțeleg, care construiesc epistemologiile și cunoștințele vieții sociale și conduc la teoria descriptivă necesară pentru domeniul științelor comportamentale (Hamel, 1992; Stake, 1994, 2000; Yosefun, 2016). Astfel, este deosebit de utilă și benefică pentru cercetări care au scopul de a răspunde la întrebări de cercetare care cuprind „cum“ și „de ce“, mai degrabă decât „ce“ sau „cât de mult“ (Jary, & Jary, 1994).

În studiul actual, metoda studiului de caz a fost, de fapt, utilizată în contextul său calitativ, prin observarea științifică a preșcolarilor participanți. Așa cum consideră Yosefun (2016), aceste observații au permis cercetătorului să asiste la efectele de prim rang ale curriculumului orientat spre contactul cu animalele în grădiniță pe durata anchetei.

II.2 Profilul participanților

II.2.1 Eșantionul de preșcolari

Eșantionul a inclus 12 copii de grădiniță cu vârsta între 2 și 5 ani, aleși din rândul populației de la Gan Teva (care a pus în aplicare ACOC în ultimul deceniu). Pentru a izola efectele distincte ale ACOC și a contribuției sale distincte la dezvoltarea socială și emoțională a participanților, precum și pentru a ține cont de efectele continue și contribuțiile din anii anteriori și experiențele anterioare cu ACOC, participanții din eșantionul de preșcolari au fost aleși dintre cei nou-veniți (care s-au înscris în Gan Teva la începutul anului școlar 2016-2017).

Cei 12 preșcolari care constituie eșantionul au fost aleși pentru a servi ca participanți la observațiile științifice, ca parte a componentei calitative a studiului curent. Toți părinții au semnat documentele oficiale privind consimțământul informat de aprobare a participării copiilor lor în studiu și acordarea permisiunii de a înregistra materiale video de către cercetător, în conformitate cu legislația de stat și codul de etică academică.

Tabelul II.2 arată lista celor 12 preșcolari, după caracteristicile lor demografice (gen și vârstă)

Nume	Gen	Vârstă
Ohad	Masculin	4
Ariel	Masculin	3
Uri	Masculin	2
Guy	Masculin	4
Yehonatan	Masculin	3
Aviv	Masculin	4
Alma	Feminin	5
Sagi	Masculin	5
Noya	Feminin	3
Alona	Feminin	2
Shira	Feminin	5

Yahli	Masculin	3
-------	----------	---

II.2.2 Eșantionul cadrelor didactice

Eșantionul cadrelor didactice a abordat toți profesioniștii care lucrează în grădinițe din întregul Israel (unele care pun în aplicare în programele lor activitățile orientate spre contactul cu animalele, iar unele nu), și a fost format din 40 de profesori de grădiniță, asistenți ai educatoarelor și consilieră școlari din 20 de grădinițe diferite. Chestionarele completate de către membrii personalului profesional completează observațiile științifice și furnizează date statistice privind abordările în vederea utilizării și implementării ACOC în grădinițele israeliene. Tuturor membrilor implicați li s-au explicat obiectivelor studiului curent și și-au dat consimțământul informat să participe. În conformitate cu codul de etică academică, toți participanții au fost informați că participarea este voluntară și au dreptul legal de a se retrage din studiu, în orice moment, precum și respectarea anonimatului și garantarea protecției vieții private și a datelor personale.

III. Rezumatul principalelor constatări

III.1 Rezultate calitative derivate din Întrebarea de cercetare nr. 1

Întrebarea 1 Ce rol joacă contactul cu animalele în programa grădiniței orientate spre contactul cu animalele și care sunt contribuțiile sale distincte recunoscute la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor?

Ipoteza de cercetare: copiii din grădinițele orientate spre natură vor manifesta mai multe emoții pozitive (de exemplu, empatie), față de colegii și profesorii lor și vor avea un nivel mai ridicat de responsabilitate socială

o Pe parcursul anului școlar la toți participanții s-a înregistrat o creștere distinctă a cunoștințelor privind speciile diferite de animale, caracteristicile care le diferențiază și comportamentele și nevoile lor diferite de îngrijire.

o În majoritatea cazurilor, lipsa de empatie și considerație față de animale nu a rezultat din cruzime, ci din lipsa cunoștințelor necesare pentru a înțelege pe deplin diferitele comportamente și interacțiuni acceptabile cu fiecare animal.

o Majoritatea participanților au experimentat crearea unei relații cu un anumit animal, puțini fiind cei care au avut astfel de legături cu mai multe animale sau animale dintr-o anumită varietate (de exemplu: Avian).

o Cunoașterea, empatia și considerația față de animale au fost găsite ca modalități de mediere a comportamentului și problemelor de disciplină. Aceste probleme au scăzut în mod semnificativ atât în frecvența cât și în severitate odată de copilul și-a îmbunătățit cunoștințele despre animale, empatia și grija față de acestea.

o Contactul și interacțiunea cu animalele și progresele care rezidă în cunoașterea animalelor, empatia și grija față de acestea au contribuit în mod direct la îmbunătățirea abilităților de comunicare și a celor sociale.

o Contactul și interacțiunea cu animalele și progresele care rezidă în cunoașterea animalelor, empatia și grija față de acestea au contribuit în mod direct la îmbunătățirea abilităților de interacțiune socială.

o Contactul și interacțiunea cu animalele și progresele care rezidă în cunoașterea animalelor, empatia și grija față de acestea au contribuit în mod direct la îmbunătățirea abilităților de adaptare emoțională și de reglare (în special datorită faptului că animalele pot deveni o sursă de sprijin emoțional și confort).

o În concluzie, contactul cu animalele și interacțiunile reflectate în îmbunătățirea cunoștințelor despre animale, empatie și grijă (caracteristicile cheie ale curriculumului orientat spre contactul cu animalele din grădinița Gan Teva și activitățile sale de zi cu zi) au fost considerate a avea o contribuție directă la îmbunătățirea dezvoltării sociale și emoționale. (A se vedea anexa 3).

III.2. Rezultate cantitative derivate din Întrebarea de cercetare nr. 2

Care sunt atitudinile educatoarei față de încorporarea ACOA în programele instituțiilor la care lucrează și care sunt principalii factori pozitivi / negativi care influențează disponibilitatea lor de a face acest lucru?

Ipoteza de cercetare

Copiii din grădinița orientată spre natură vor interacționa mai bine din punct de vedere social cu colegii și profesorii lor.

Variabila dependentă - Introducerea animalelor în grădiniță.

Variabilă independentă - atitudinea profesorilor din grădiniță.

Figura 1. Beneficii ale introducerii animalelor în grădiniță Beneficiile cu scorul cel mai ridicat

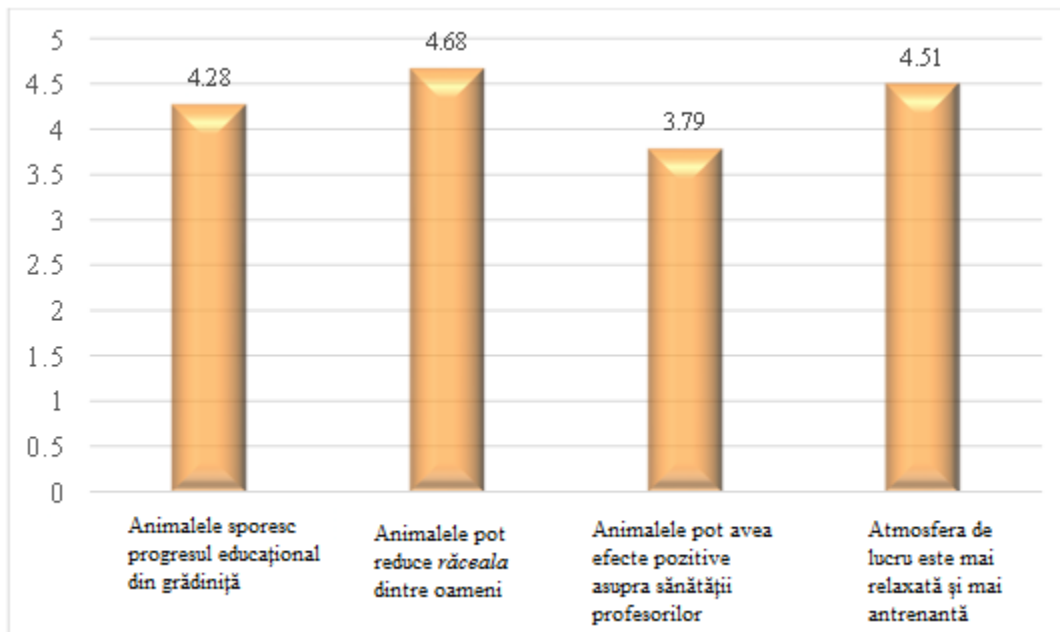
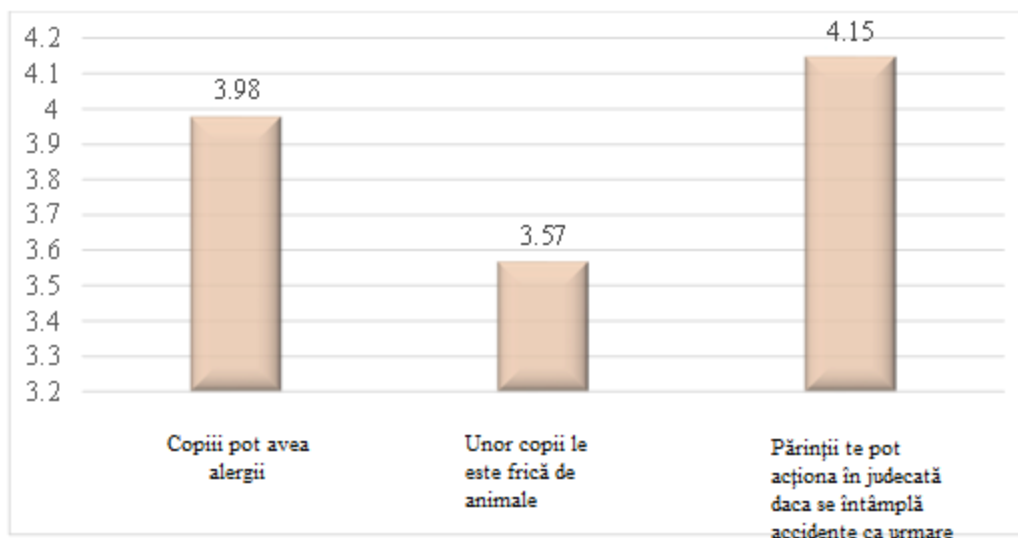
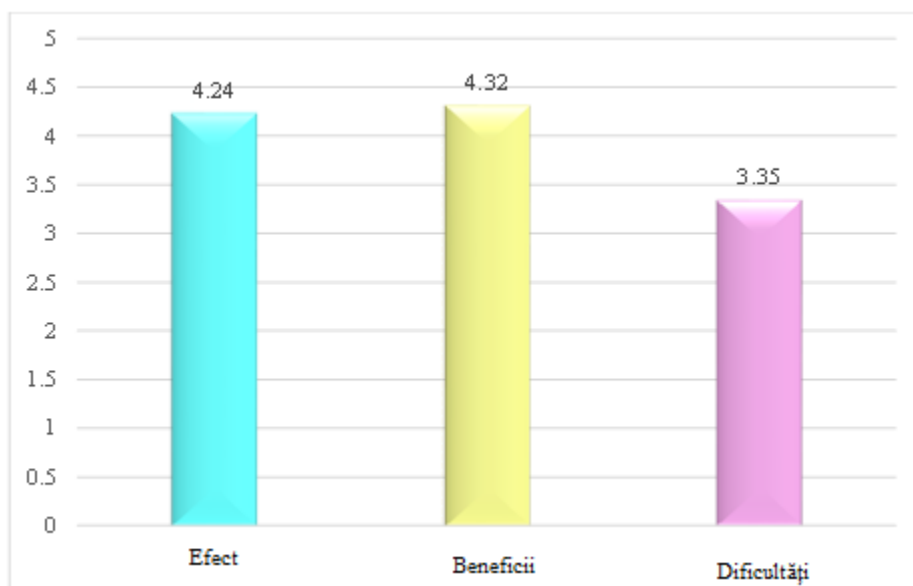

Figura II: Dificultăți cu privire la introducerea animalelor în grădiniță

Trei afirmații care au înregistrat scorurile cele mai ridicate dintre potențialele dificultăți cu privire la introducerea animalelor în grădiniță.

Figura III: Atitudini privind introducerea animalelor în grădiniță

Cele mai ridicate scoruri ale fiecăreia dintre cele trei variabile cu privire la atitudinea generală a profesioniștilor din grădinițe, cu privire la introducerea animalelor în instituțiile în care lucrează.

Cei mai mulți participanți (62,5%) au declarat că au avut o interacțiune personală cu animalele. Unii dintre ei au avut animale acasă, unii au crescut cu animale de companie sau animale de la fermă, unii au participat la activități cu animale, recreative sau în scopuri educative desfășurate în grădiniță

Majoritatea participanților (85%) au experimentat introducerea animalelor în grădiniță și au fost destul de familiarizați cu subiectul (61,7%) și au fost expuși la materiale de învățare relevante.

Majoritatea participanților (88,3%) și-au manifestat dorința de a integra animalele în activitățile lor din grădiniță.

Majoritatea participanților au identificat un efect pozitiv în introducerea animalelor în grădiniță atât personal și pentru copii, dar și social și în ceea ce privește atmosfera din grădiniță.

Potrivit participanților, cea mai mare parte posibilă dificultate pare să fie atribuită îngrijorării că unii copii pot fi alergici, că poate exista frica de animale și că părinții pot da în judecată instituțiile în cazul daunelor provocate de introducerea animalelor în grădiniță.

Toți participanții și-au exprimat într-o anumită măsură de dorința de a afla mai multe despre introducerea animalelor ca *instrument* educațional în grădiniță, însă 63% dintre respondenți afirmă că au o nevoie mai mare de pregătire.

Toți participanții au identificat subiecte despre care sunt interesați să învețe, cele mai populare dintre acestea fiind: cum se poate realiza integrarea animalelor în activitatea unei educatoare, cum se demarează un program de introducere a animalelor în grădiniță și care este modul în care trebuie să ne ocupăm de spectele privind asigurarea și responsabilitatea înainte de introducerea animalelor în grădiniță.

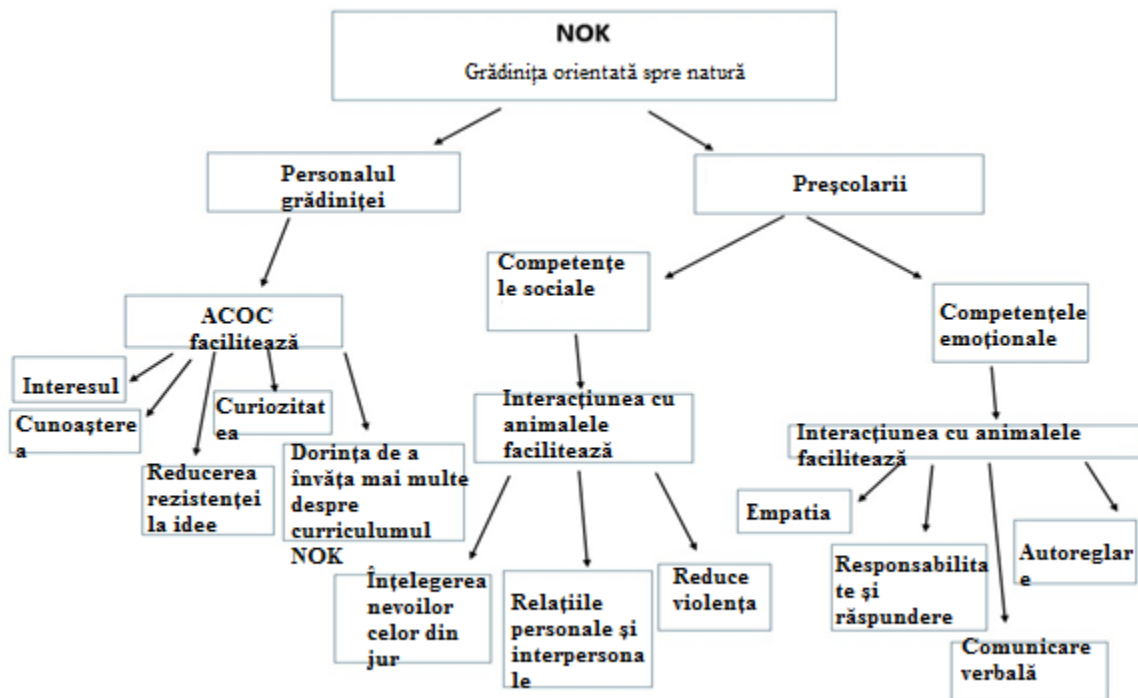
Cei mai mulți dintre subiecți (82,5%) nu a studiat subiectul integrării animalelor în grădiniță în timpul pregătirii lor profesionale.

Cu cât sunt mai pozitive atitudinile în ceea ce privește efectul introducerii animalelor în grădiniță, cu atât mai mare este dorința de a introduce animalele în grădiniță.

Cu cât sunt mai pozitive atitudinile față de beneficiile introducerii animalelor în activitățile de zi cu zi din grădiniță, cu atât este mai mare dorința de a introduce animalele în grădiniță.

Cu cât atitudinea față de posibilele dificultăți privind introducerea animalelor în grădiniță este mai crescută, cu atât este mai mică dorința de a introduce animalele în grădiniță.

IV. Concluzii

IV.1 Concluzii factuale legate de Întrebarea de cercetare 1 Ce rol joacă animale de contact în grădinița care promovează curriculumul orientată spre contactul cu animalele și care sunt contribuțiile sale distincte recunoscute la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor?

La nivel factual, concluzia care reiese din această discuție este faptul că NOK este percepută ca fiind facilitatoarea abilităților sociale ale copiilor. În plus, NOK este percepută ca o strategie pedagogică ce poate spori dorința copiilor de a avea contact cu animalele și de a-și depăși timiditatea.

În acest sens, integrarea continuă și constantă a animalelor în curriculum are potențialul de a dezvolta empatia în rândul copiilor cu un comportament violent, atitudinea pozitivă fiind ulterior copiată în comportamentul lor față de colegii din grădiniță. Astfel, empatia care a fost îndreptată spre animalele din grădiniță a fost

transmisă în relațiile copiilor cu semenii lor. În ceea ce privește competențele emoționale, cercetările arată că ACOC este caracterizat ca fiind responsabil cu obținerea de rezultate crescute pe plan emoțional la copii, în special privind auto-adaptarea și reglarea emoțională și construind abilități de reglare emoțională care permit copiilor să fie integrați în învățământul obișnuit și nu doar în instituții de învățământ special.

În plus, dovezile arată că ACOC contribuie la accelerarea procesului de dezvoltare a capacității de separare de persoanele importante din viața copilului și duce la independența și dezvoltarea individului și depășirea sentimentul de teama de a fi singur. Din acest punct de vedere, concluziile subliniază importanța diversității tipurilor de animale în cadrul curriculumului, inclusiv a celor de dimensiuni diferite (câini de talie mare, iepuri mici) și care să permită fiecărui copil să se raporteze la un animal care îi dă încrederea de care are nevoie.

Mai mult, ACOC este percepută ca o contribuție la extinderea cunoștințelor de bază despre animale și este un instrument care contribuie la învățare și dezvoltă judecata copiilor în înțelegerea nevoilor diversificate ale diferitelor animale și îmbunătățirea cunoștințelor, fapt care duce la creșterea nivelului de empatie.

Studiul arată că ACOC este percepută ca având potențialul rol de a-I sprijini pe acei copii care vin în grădiniță cu diferite stereotipuri față de animale și cu experiențele personale create de interacțiunea lor cu animalele, conducându la dezvoltarea considerației și respectului pentru animal, indiferent de opiniile negative sau pozitive privind animalele, cum ar fi faptul că animalul este „murdar“, „urât mirositor“, sau „prea mare“, cu care au venit.

De asemenea, NOK se caracterizează prin capacitatea de a asigura un contact zilnic cu animale, învățând despre nevoile lor și conducând la responsabilizarea lor și la apariția empatiei între ei, ajutând la crearea interacțiunilor sociale și la grija pentru celălalt.

IV.2 Concluzii factuale legate de întrebarea de cercetare nr 2. Ce rol joacă contactul cu animalele în grădinița orientată spre promovarea unui curriculum bazat pe interacțiunea cu animalele și care sunt contribuțiile sale distincte recunoscute la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor?

La nivel factual, concluzia care reiese din această discuție este faptul că NOK este percepută ca fiind facilitatoarea abilităților sociale ale copiilor. În plus, NOK este percepută ca o strategie pedagogică ce poate spori dorința copiilor de a avea contact cu animalele și de a-și depăși timiditatea.

În acest sens, integrarea continuă și constantă a animalelor în curriculum are potențialul de a dezvolta empatia în rândul copiilor cu un comportament violent, atitudinea pozitivă fiind ulterior copiată în comportamentul lor față de colegii din grădiniță. Astfel, empatia care a fost îndreptată spre animalele din grădiniță a fost transmisă în relațiile copiilor cu semenii lor. În ceea ce privește competențele emoționale, cercetările arată că ACOC este caracterizat ca fiind responsabil cu obținerea de rezultate crescute pe plan emoțional la copii, în special privind auto-adaptarea și reglarea emoțională și construind abilități de reglare emoțională care permit copiilor să fie integrați în învățământul obișnuit și nu doar în instituții de învățământ special.

În plus, dovezile arată că ACOC contribuie la accelerarea procesului de dezvoltare a capacității de separare de persoanele importante din viața copilului și duce la independența și dezvoltarea individului și depășirea sentimentul de teama de a fi singur. Din acest punct de vedere, concluziile subliniază importanța diversității tipurilor de animale în cadrul curriculumului, inclusiv a celor de dimensiuni diferite (câini de talie mare, iepuri mici) și care să permită fiecărui copil să se raporteze la un animal care îi dă încrederea de care are nevoie.

Mai mult, ACOC este percepută ca o contribuție la extinderea cunoștințelor de bază despre animale și este un instrument care contribuie la învățare și dezvoltă judecata copiilor în înțelegerea nevoilor diversificate ale diferitelor animale și îmbunătățirea cunoștințelor, fapt care duce la creșterea nivelului de empatie.

Studiul arată că ACOC este percepută ca având potențialul rol de a-I sprijini pe acei copii care vin în grădiniță cu diferite stereotipuri față de animale și cu experiențele personale create de interacțiunea lor cu animalele, conducându la dezvoltarea considerației și respectului pentru animal, indiferent de opiniile negative sau pozitive privind animalele, cum ar fi faptul că animalul este „murdar“, „urât mirositor“, sau „prea mare“, cu care au venit.

De asemenea, NOK se caracterizează prin capacitatea de a asigura un contact zilnic cu animale, învățând despre nevoile lor și conducând la responsabilizarea lor și la apariția empatiei între ei, ajutând la crearea interacțiunilor sociale și la grija pentru celălalt.

IV.3 Concluzii conceptuale referitoare la întrebarea generală de cercetare Ce rol joacă contactul cu animalele în grădinița orientată spre promovarea unui curriculum bazat pe interacțiunea cu animalele și care sunt contribuțiile sale distincte recunoscute la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor?

La nivel factual, concluzia care reiese din această discuție este faptul că NOK este percepută ca fiind facilitatoarea abilităților sociale ale copiilor. În plus, NOK este percepută ca o strategie pedagogică ce poate spori dorința copiilor de a avea contact cu animalele și de a-și depăși timiditatea.

În acest sens, integrarea continuă și constantă a animalelor în curriculum are potențialul de a dezvolta empatia în rândul copiilor cu un comportament violent, atitudinea pozitivă fiind ulterior copiată în comportamentul lor față de colegii din grădiniță. Astfel, empatia care a fost îndreptată spre animalele din grădiniță a fost transmisă în relațiile copiilor cu semenii lor. În ceea ce privește competențele emoționale, cercetările arată că ACOC este caracterizat ca fiind responsabil cu obținerea de rezultate crescute pe plan emoțional la copii, în special privind auto-adaptarea și reglarea emoțională și construind abilități de reglare emoțională care permit copiilor să fie integrați în învățământul obișnuit și nu doar în instituții de învățământ special.

În plus, dovezile arată că ACOC contribuie la accelerarea procesului de dezvoltare a capacității de separare de persoanele importante din viața copilului și duce la independența și dezvoltarea individului și depășirea sentimentul de teama de a fi singur. Din acest punct de vedere, concluziile subliniază importanța diversității tipurilor de animale în cadrul curriculumului, inclusiv a celor de dimensiuni diferite (câini de talie mare, iepuri mici) și care să permită fiecărui copil să se raporteze la un animal care îi dă încrederea de care are nevoie.

Mai mult, ACOC este percepută ca o contribuție la extinderea cunoștințelor de bază despre animale și este un instrument care contribuie la învățare și dezvoltă judecata

copiilor în înțelegerea nevoilor diversificate ale diferitelor animale și îmbunătățirea cunoștințelor, fapt care duce la creșterea nivelului de empatie.

Studiul arată că ACOC este percepută ca având potențialul rol de a-I sprijini pe acei copii care vin în grădiniță cu diferite stereotipuri față de animale și cu experiențele personale create de interacțiunea lor cu animalele, conducându la dezvoltarea considerației și respectului pentru animal, indiferent de opiniile negative sau pozitive privind animalele, cum ar fi faptul că animalul este „murdar“, „urât mirositor“, sau „prea mare“, cu care au venit.

De asemenea, NOK se caracterizează prin capacitatea de a asigura un contact zilnic cu animale, învățând despre nevoile lor și conducând la responsabilizarea lor și la apariția empatiei între ei, ajutând la crearea interacțiunilor sociale și la grija pentru celălalt.

V. Implicații practice și recomandări

1. Se recomandă ca constatările și concluziile studiului curent să fie aduse în atenția autorităților locale și a reprezentanților birourilor relevante, pentru ca aceștia să înțeleagă semnificația și contribuția distinctă a programului pentru îmbunătățirea competențelor sociale și emoționale ale copiilor preșcolari.

2. Se recomandă ca pentru programele de formare a cadrelor didactice din instituțiile academice locale să se ia în considerare dovezile adunate în cadrul studiului actual, încorporându-se și utilizându-se rezultatele și concluziile acestuia în proiectarea programelor școlare, pentru ca noile generații de educatoare să poată beneficia de facilitarea înțelegerii contribuției programului la dezvoltarea viitoare a preșcolarilor lor.

3. Se recomandă sistemului educațional local să încurajeze grădinițele să treacă la modelul NOK și să includă ACOC ca strategie pedagogică, pentru a-l pune la dispoziția mai multor copii de grădiniță la nivel național și pentru a le permite să beneficieze de contribuția sa la dezvoltarea socială și emoțională

4. Se recomandă părinții copiilor care sunt diagnosticați cu deficiențe sociale și emoționale sau alte tipuri de dificultăți să-și înscrie copiii la NOK care utilizează ACOC, pentru a le permite copiilor să beneficieze de contribuția distinctă a acestuia la îmbunătățirea competențelor lor sociale și emoționale

5. Se recomandă în mod special instituțiilor de învățământ special elementar să includă ACOC și ACOA în comportamentul lor de zi cu zi, deoarece acești copii sunt de multe ori diagnosticați cu întârziere în dezvoltare și dificultăți de dezvoltare socială și emoțională (ceea ce face ca dezvoltarea lor socială și emoțională generală să aibă un nivel puțin diferit de cel al copiilor de grădiniță).

6. Se recomandă ca dovezile adunate în studiul actual să fie aduse la cunoștința publicului larg, la nivel global și să fie puse la dispoziția autorităților și a sistemelor de învățământ din străinătate, pentru a permite copiilor de grădiniță din alte țări să beneficieze de contribuția distinctă a programului la dezvoltarea socială și emoțională.

7. Se recomandă încercarea includerii ACOC și în instituții de învățământ pentru copii cu vârste mai mari (mai ales pentru școli elementare), deoarece dovezile adunate în studiul actual indică faptul că și acești copiii pot beneficia într-o mare măsură de componentele cheie ale programului. În special, se recomandă includerea ACOA ca și componente cheie ale curriculumului din școlile elementare deoarece beneficiile programului sunt mai mari decât complicațiile sale etice și practice.

8. În cele din urmă, recomandăm oricărei familii cu copii să adopte animale de companie (în special câini, deoarece probele colectate în cadrul studiului arată că în mod curent, interacțiunea copil-animal este cel mai ușor de realizat cu câini), în scopul facilitării achiziției de către copii lor a valorilor prosociale și a abilităților de adaptare emoțională și de autoreglare, precum și îmbunătățirea altor competențe sociale și emoționale.

VI. Contribuții la cunoaștere

Așa cum și-a propus inițial cercetătorul, constatările și concluziile studiului curent au oferit într-adevăr, o contribuție importantă și semnificativă la cunoștințele actuale în ceea ce privește strategiile pedagogice pentru educația timpurie și efectele pozitive ale contribuției contactului copil-animal și și legăturii copilului cu animalele. În primul rând, înainte de studiul de față, nu exista nicio cercetare similară, în esență și raportul a fost efectuat în ceea ce privește ACOC și contribuția sa distinctă și semnificativă la dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale copiilor preșcolari. Având în vedere constatările și concluziile sale, studiul a demonstrat avantajele, beneficiile și eficiența

ACOC și ACOA pentru copiii de grădiniță (în special cei care se confruntă cu dificultăți sociale și emoționale), reducând lacune importante existente în literatura de specialitate și de cercetare.

În al doilea rând, concluziile actualului studiu au dus la o schimbare de percepție în ceea ce privește atât importanța animalelor, a animalelor de companie și a legăturii animal de companie-copil pentru copiii mici, precum și capacitatea de a utiliza aceste elemente în scopul de a facilita achiziționarea și îmbunătățirea competențelor de comunicare verbală, încrederea în sine, stima de sine, competențele sociale, adaptarea emoțională și abilități de autoreglare și de empatie și grijă față de colegi și animale deopotrivă, precum și evidențierea modelelor de comportament anti-social și violente, recunoașterea și prevenirea acestora fiind în beneficiul copiilor, colegii lor, profesorilor, părinților și a societății în ansamblu.

În al treilea rând, studiul a arătat că, mai degrabă decât prin intervențiile cunoscute și programele sau facilitățile de educație specială, mulți copii cu întârzieri în dezvoltarea socială și emoțională ar putea beneficia în mare măsură de NOK care încorporează ACOC. În cazul în care aducem la cunoștința factorilor responsabili aceste constatări și concluzii s-ar putea schimba modul în care aceste autorități și întreaga populație percep copiii cu dificultăți în dezvoltare, conducând astfel la o schimbare la nivel național în politica în ceea ce privește acești copii și întreaga populație de copii de grădiniță.

În plus, studiul actual a fost realizat printr-un proces academic original, pe baza unui cadru conceptual original, realizat pe baza combinării unor teoriilor rar abordate în aceeași cercetare (teorii ale dezvoltării sociale, de adaptare emoțională, de autoreglare și de empatie ca factor emoțional). Aceasta, împreună cu paradigmele combinate, cu metodologii și instrumente de analiză calitativă și cantitativă au proiectat un proces de cercetare original, care ar putea fi replicat în viitor și extins la diferite domenii și subiecte conexe și sau fără o legătură evidentă.

În cele din urmă, studiul actual a demonstrat un nou nivel de inovație prin examinarea unei strategii pedagogice originale și inovatoare și a unui curriculum niciodată testate în Israel sau în străinătate. ACOC combină strategiile existente rareori încorporate în programa grădinițelor, în scopul de a crea o nouă strategie independentă ce

s-a dovedit a fi eficientă, benefică și cu contribuții distincte și semnificativ crescute. Prin examinarea efectelor acestei strategii privind dezvoltarea socială și emoțională a copiilor de grădiniță, studiul actual oferă descoperiri inovatoare, concluzii și cunoștințe referitoare la o strategie inovatoare, care au fost acum dovedite ca adecvate și benefice și pot fi încorporate în fiecare grădiniță în comunitate sau în afara ei, în mediul internațional.

VII. Direcții viitoare de cercetare

În urma studiului actual, se recomandă ca cercetările viitoare să evidențieze scopul de mediere a efectelor limitelor de cercetare privind constatarea și concluziile studiului curent și să sporească contribuția la cunoașterea existentă. În timp ce în prezent nici un NOK suplimentar care încorporează ACOC în proporții similare nu a fost găsite în Israel sau în străinătate, unele dintre aceste recomandări trebuie să fie luate în considerare, din păcate, la nivel teoretic în cel mai bun caz.

În primul rând, este recomandat să se efectueze o cercetare similară bazată pe întrebări de cercetare și ipoteze similare, dar folosind un eșantion mult mai mare, mai eterogen din punct de vedere demografic socio-economic. Mai mult, ar putea fi benefică includerea perspectiveilor și experiențelor subiective individuale ale copiilor de grădiniță, prin realizarea de interviuri în profunzime cu cei care au experimentat ACOC de-a lungul un an școlar complet. Acest lucru ar permite cercetătorilor accesul la date valoroase și informații cu privire la contribuția socială și emoțională a ACOC în dezvoltarea copiilor preșcolari, în conformitate cu propriile interpretări ale copiilor.

În plus, ar putea fi de interes examinarea diferențele de gen în contribuția ACOC la dezvoltarea socială și emoțională a copiilor de grădiniță prin analiza separată și interpretarea efectelor sale asupra copiilor de gen masculin și feminin. Studiul actual nu a abordat astfel de diferențe (sau lipsa acestuia) și obținerea unor astfel de informații s-ar putea dovedi extrem de benefică pentru sistemele de educație.

Bibliografie

- Asan, O., & Montague, E. (2014). Using video-based observation research methods in primary care health encounters to evaluate complex interactions. *Informatics in Primary Care*, 21(4), 161-170.
- Ayres, L. (2007a). Qualitative research proposals—part I: Posing the problem. *Journal of Wound Ostomy & Continence Nursing*, 34(1), 30-32.
- Ayres, L. (2007b). Qualitative research proposals—part II: Conceptual models and methodological options. *Journal of Wound Ostomy & Continence Nursing*, 34(2), 131-133.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Bandura, A. Ross, D. & Ross, S. A (1961). Transmission of aggression through the imitation of aggressive models. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 63, 575-582.
- Beckerman, Z. (2006). Research without humility. *Eretz Acheret*, 34. Retrieved September 2nd, 2017 from: <http://eretzacheret.org.il/%D7%9E%D7%97%D7%A7%D7%A8-%D7%9C%D7%9C%D7%90-%D7%A2%D7%A0%D7%95%D7%95%D7%94/> (in Hebrew).
- Capaldi, C. A., Passmore, H., Nisbet, E., Zelenski, J. & Dopko, R. (2015). Flourishing in nature: A review of the benefits of connecting with nature and its application as a wellbeing intervention. *International Journal of Wellbeing*, 5(4), 1-16.

- Charles, C., & Louv, R. (2009). Children's nature deficit: What we know and don't know. *Children and Nature Network*, 1-32.
- Doron, S (2000). Relationship between children and animals: A variety of aspects. *Chayot Vechevra*, 11, 8-19. (in Hebrew).
- Dulany, D. E. & O'Connell, D. C. (1963). Does partial reinforcement dissociate verbal rules and the behavior they might be presumed to control? *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 2(4), 361-372.
- Duriau, V. J., Reger, R. K., & Pfarrer, M. D. (2007). A content analysis of the content analysis literature in organization studies: Research themes, data sources, and methodological refinements. *Organizational Research Methods*, 10(1), 5-34.
- Dushnik, L. (2011). Data analysis in qualitative research: Proposing four guidelines. *Shviley Mechkar*, 17, 137-143. (in Hebrew).
- Eisenberg, N., Spinrad, T. L. & Smith, C. L. (2004). Emotion-related regulation: Its conceptualization, relations to social functioning, and socialization. In, P. Philippot & R. S. Feldman (Eds.), *the Regulation of Emotion*. (277-306). Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates.
- Elo, S., & Kyngäs, H. (2008). The qualitative content analysis process. *Journal of advanced nursing*, 62(1), 107-115.
- Endenburg, N., & van Lith, H. A. (2011). The influence of animals on the development of children. *The Veterinary Journal*, 190(2), 208-214
- Erickson, E.H. (1994). *Identity and the Life Cycle*. New York/London: W.W. Norton & Company.
- Erickson, D. M., & Ernst, J. A. (2011). The real benefits of nature play every day. *Exchange*, 33(4), 97-99.
- Fine, A. H., & Beck, A. M. (2015). Understanding Our Kinship with Animals: Input for Health Care Professionals Interested in the Human–Animal Bond. In A. H. Fine (Ed.), *Handbook on Animal-Assisted Therapy: Foundations and Guidelines for Animal-Assisted Interventions* (4th Edition, pp. 3-10). Cambridge, MA: Academic Press.
- Flyvbjerg, B. (2011). Case Study. In N. K. Denzin, & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research* (pp. 301-316). Thousand Oaks, CA: SAGE Publishing.

- Fox, N. S., Brennan, J. S., & Chasen, S. T. (2008). Clinical estimation of fetal weight and the Hawthorne effect. *European Journal of Obstetrics & Gynecology and Reproductive Biology*, *141*(2), 111-114.
- Goldstein, T. (2014). Children and animals. In *In the Preschool Sandbox: Childhood – Theory and Practice in Early Childhood Education* (pp. 83-88). Israel: Author. (In Hebrew).
- Gupta, N. K., Banerjee, K., Uppal, S., Ganguly, G., John, M., & Srivastava, S. (2014). *Basics in Education*. New Delhi, India: National Council of Educational Research and Training [NCERT].
- Guthrie, M. F., Marshall, P. H., Hendrick, S. S., Hendrick, C., & Logue, E. (2018). Human Love Styles and Attitudes toward Pets. *Anthrozoös*, *31*(1), 41-60.
- Hachey, A. C., & Butler, D. (2012). Creatures in the Classroom: Including Insects and Small Animals in Your Preschool Gardening Curriculum. *YC Young Children*, *67*(2), 38-42.
- Hamel, J. (1992). The Case Method in Sociology: New Theoretical and Methodological Issues. *Current Sociology*, *40*(1), 1-7.
- Hazard, H. E. (2005). *The Empathy Connection: Creating Caring Communities through the Human-Animal Relationship*. Washington, DC: The Doris Day Animal Foundation.
- Jary, D., & Jary, J. (1995). Case Study. In *Collins Dictionary of Sociology* (2nd Edition, p. 62). Glasgow, Scotland: Harper Collins.
- Kellert, R. (2005). *Building for Life: Designing and understanding the Human Nature Connection*, Island Press Moor.
- Kopp, C. B. (1989). Regulation of distress and negative emotions: A developmental view. *Developmental Psychology*, *25*(3), 343.
- Levinson, B. M. (1978). Pets and personality development. *Psychological Reports*, *42*(3_suppl), 1031-1038.
- Lutzky-Cohen, N. (2016). *Motivation to Use Animal-Assisted Therapy (AAT) among Counselling and Clinical Psychology Graduate Students*. A thesis submitted in conformity with the requirements for the degree of Master of Arts, Graduate Department of Applied Psychology and Human Development, Ontario Institute for Students in Education, University of Toronto, Canada.
- Marshall, C., & Rossman, G. B. (1989). *Designing Qualitative Research*. Newbury Park, CA: SAGE Publishing.

- McCarney, R., Warner, J., Iliffe, S., Van Haselen, R., Griffin, M., & Fisher, P. (2007). The Hawthorne Effect: a randomised, controlled trial. *BMC Medical Research Methodology*, 7(1), 30. Retrieved October 10th, 2017 from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1936999/>
- Melson, G. F. (2003). Child development and the human-companion animal bond. *American Behavioral Scientist*, 47(1), 31-39.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis* (2nd Edition). London, UK: SAGE Publishing.
- Miller, E., & Almon, J. (2009). *Crisis in the Kindergarten: Why Children Need to Play in School*, College Park, MD: Alliance for Childhood.
- Morrison, F. J., Ponitz, C. C. & McClelland, M. M. (2010). Self-regulation and academic achievement in the transition to school. *Child Development at the Intersection of Emotion and Cognition*, 1, 203-224.
- Nermes, M., Endo, A., Aarnio, J., Salminen, S., & Isolauri, E. (2015). Furry pets modulate gut microbiota composition in infants at risk for allergic disease. *Journal of Allergy and Clinical Immunology*, 136(6), 1688-1690.
- Newbury, D. (2001). Diaries and field-notes in the research process. *Research Issues in Art Design and Media*, 1, 1-17.
- Nosowska, G., McKee, K., & Dahlberg, L. (2014). Using structured observation and content analysis to explore the presence of older people in public fora in developing countries. *Journal of Aging Research*, 2014, article ID 860612. Retrieved October 10th, 2017 from: <https://www.hindawi.com/journals/jar/2014/860612/>
- O'Leary, Z. (2014). *The Essential Guide to Doing Your Research Project* (2nd Edition). Thousand Oaks, CA: SAGE Publishing.
- Ozuah, P. O. (2016). First, there was pedagogy and then came andragogy. *Einstein journal of Biology and Medicine*, 21(2), 83-87.
- Paz, D., Almog, O., & Rudin, S. (2008), Pets in Israel. *People Israel – Guide to Israeli Society* [ONLINE]. Retrieved September 2nd, 2017 from: <http://www.peopleil.org/details.aspx?itemID=7518>
- Piaget, J. (1951). *Play, Dreams and Imitation in Childhood*, New York W.W. Norton.
- Piaget, J. (1953). *The Origins of Intelligence in Children*. New York, NY: Basic Books.

- Poresky, R. H., Hendrix, C., Mosier, J. E., & Samuelson, M. L. (1987). The companion animal bonding scale: Internal reliability and construct validity. *Psychological Reports, 60*(3), 743-746.
- Ravensbergen, S. (2012). *Outstanding Environmental Education Programs in North America*. University of British Columbia, GEOG 419.
- Raz, A. L. (2014). Tell me who your friends are, and I'll tell you who you are. *Da-Gan, 7*, 22-31. (in Hebrew).
- Ridgers, N. D., Knowles, Z. R., & Sayers, J. (2012). Encouraging play in the natural environment: A child-focused case study of Forest School. *Children's geographies, 10*(1), 49-65.
- Robin, M., & Bensel, R. T. [1985] (2016). Pets and the socialization of children. M. B. Sussman (Ed.), *Pets and the Family* (pp. 63-78). New York, NY: Routledge.
- Schleicher, A., Gomendio, M., Belafi, Y., Van Damme, D., Santiago, P., & Roseveare, D. (2017). *OECD Work on Education & Skills*. Paris, France: OECD Directorate for Education and Skills.
- Shakedi, A. (2007). *Words Trying to Touch: Qualitative Study – Theory and Practice* (5th Edition). Tel Aviv, Israel: Ramot, Tel Aviv University. (in Hebrew).
- Skår, M., & Krogh, E. (2009). Changes in children's nature-based experiences near home: from spontaneous play to adult-controlled, planned and organized activities. *Children's Geographies, 7*(3), 339-354.
- Stake, R. E. (1994). Case Studies. In N. K. Denzin, & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research* (pp. 236-247). Thousand Oaks, CA: SAGE Publishing.
- Stake, R. E. (2000). Case Studies. In N. K. Denzin, & Y. S. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research* (2nd Edition, pp. 435-454). Thousand Oaks, CA: SAGE Publishing.
- Stake, R. E. (2005). *Multiple Case Study Analysis*. New York, NY: Guilford Press.
- Stake, R. E. (2008). Qualitative Case Studies. In N. K. Denzin, & Y. S. Lincoln (Eds.), *Strategies of Qualitative Inquiry* (pp. 119-149). Thousand Oaks, CA: SAGE Publishing.
- Tullis, P. (2011). The death of preschool. *Scientific American Mind, 22*(5), 36-41.
- Tzabar ben-Yehosha, N. (1990). *The Qualitative Study in Teaching and Learning*. Givatayim, Israel: Massada Press. (in Hebrew).

- Van Laere, K., & Vandebroek, M. (2018). The (in) convenience of care in preschool education: examining staff views on educare. *Early Years*, 38(1), 4-18.
- Veevers, J. E. [1985] (2016). The Social Meaning of Pets: Alternative Roles for Companion Animals. In M. B. Sussman (Ed.), *Pets and the Family* (pp. 11-30). New York, NY: Routledge.
- Veluchamy, R., Roy, S., & Krishnan, A. R. (2017). The Role of Academic Council in Managing Talents of Generation Z Students. *International Journal of Engineering Technology and Computer Research*, 5(4), 11-17.
- Walker, T. D. (2016, September 15th). Kindergarten, Naturally. *The Atlantic* [ONLINE]. Retrieved September 18th, 2017 from: <https://www.theatlantic.com/education/archive/2016/09/kindergarten-naturally/500138/>
- Wandersee, J. H. (1986). Plants or animals—which do junior high school students prefer to study? *Journal of Research in Science Teaching*, 23(5), 415-426.
- Weisbly, A. (2015). *Public Policy in the Field of Early Childhood Education: A Comparing Review*. Qiryat Ben-Guriun, Jerusalem: The Knesset, Center of Research and Information. (in Hebrew).
- Yamagata, S. (2018). Comparing core-image-based basic verb learning in an EFL junior high school: Learner-centered and teacher-centered approaches. *Language Teaching Research*, 22(1), 65-93.
- Yosefun, M. (2016). Case Study. In N. Tzabar ben-Yehosha (Ed.), *Traditions and Movements in Qualitative Research: Perceptions, Strategies and Advanced Tools* (pp. 179-216). Tel Aviv, Israel: MOFET Institute. (in Hebrew).
- Zimbroff, A., Taylor, A., & Houser, C. (2016). Assessment of Learning Outcomes and Attitude Changes from Experiential Entrepreneurship Education. In *United States Association for Small Business and Entrepreneurship. Conference Proceedings* (p. AX1). United States Association for Small Business and Entrepreneurship.

Anexe

Anexa 1: Chestionarul

MOTIVAȚIA IMPLICĂRII ANIMALELOR ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ

Salutări,

În cadrul studiilor mele doctorale, desfășor o cercetare în rândul profesorilor din învățământul preșcolar cu privire la prezența animalelor în grădiniță. V-aș fi foarte recunoscătoare dacă ați petrece câteva minute pentru a răspunde la următoarele întrebări.

Cercetarea este anonimă și nu veți putea fi identificați prin intermediul chestionarului. Nu există răspunsuri corecte sau greșite și, prin urmare, vă rog să răspundeți la întrebările din chestionar în modul care va reflecta cel mai bine atitudinea sau experiența.

Va multumesc anticipat pentru cooperare

Informații de bază

Vârsta: _____

Gen: _____ a. Masculin b. Feminin

1. Aveți în acest moment animale de companie în casă?

[Puteti marca mai mult de un răspuns]

1. Pisică
2. Câine
3. Pasăre
4. Pește

5. Reptile
6. Rozătoare
7. Altele _____
0. Nu am animale acasă

2. Ați crescut cu animale în casă?

[Puteți marca mai mult de un răspuns]

1. Pisică
2. Câine
3. Pasăre
4. Pește
5. Reptile
6. Rozătoare
7. Altele _____
0. Nu am crescut cu animale în casă

3. Ați crescut cu animale de fermă? Care?

1. Pui
2. Oi
3. Capre
4. Rațe/gâște
5. Vaci
6. Cai
7. Altele _____
8. Nu am crescut cu animale de fermă

4. Aveți experiență de voluntariat cu animalele?

Nu ___
Da ___

5. Dacă aveți experiență în munca cu animalele:

[5.1 Dacă da, cât de des?

[5.2 Cât a durat munca/voluntariatul cu animalele?

[5.3 Cu ce animale ați lucrat?

_____]

6. Ați participat vreodată la activități sportive sau de relaxare cu animale?

1. Da. Ce tip: _____

2. Nu

7. Ați experimentat vreodată sau ați participat la integrarea educațională a animalelor în activități educaționale la grădiniță?

1. Da,

2. Nu

Întrebările 8-11 sunt destinate celor care au experimentat introducerea animalelor în grădiniță.

Formularul de consimțământ informat privind participarea la cercetare

Numele participantului: _____

Subiectul cercetării: _____

Cecetătorul principal și datele de contact ale acestuia:

Membrii echipei de cercetare: _____

- 1) Sunt de acord să particip în cadrul acestei cercetări detaliate în documentul atașat acestui formular. Înțeleg care este rolul meu în cadrul acestei cercetări și am primit răspunsuri mulțumitoare la toate întrebările mele.
- 2) Sunt conștient de faptul că sunt liber să mă retrag oricând din cercetare, pentru orice motiv și fără urmări.
- 3) Sunt conștient că mi se garantează confidențialitate deplină privind informațiile pe care le-am furnizat.

4) Sunt liber să întreb orice doresc și oric/nd – înainte, în timpul și după cercetare.

5) Am primit o copie a acestui formular și documentul de informare.

Păstrarea informațiilor: Sunt de acord cu procesul de procesare a datelor pe care le-am furnizat, al universității, pentru scopul acestei cercetări, așa cum mi-a fost explicat

Semnătură:

Participant

Semnătură

Data

Martor

Semnătură

Data

Dacă doriți să vă retrageți din cercetare, vă rugăm să completați formularul de mai jos și să îl returnați cercetătorului principal ale cărui date se găsesc mai sus.

Tema cercetării: _____

Aș dori să mă retrag din cercetare

Semnătura _____ Data: _____

Anexa 3: Setul de criterii ce indică empatia

Numele copilului	Criteriul
Ohad, 4 ani	Încredere
	Communicare
	Interacțiune socială
	Creșterea empatiei și responsabilității
	Interacțiunea cu câinii în clasă
	Se bucură de atenția animalelor
	Reglare emoțională
	Crearea unei legături între el și câine
	Abilități de conducere
	Abilități de adaptare și reglare
Ariel, 3 ani	Lipsa de încrede în ceilalți copii

	Încredere extremă în raport cu colegii
	Reglare emoțională
	Abilități sociale
	Scăderea comportamentului și aspecte disciplinare
	Abilități de comunicare verbală
	Empatie și respect în relația cu animalele
	Conștientizarea nevoilor animalelor
Shira, 2 ani	Încredere în sine
	Încredere și abilități sociale
	Legătură copil-animale
	Interacțiune socială
	Comportament social pe întreg parcursul anului

	școlar
	Reglare emoțională
	Empatie privind fratele sau și câinele
Guy, 2 ani	Încredere pe parcursul interacțiunii sociale cu colegii
	Abilități de conducere
	Cunoștințe
	Carisma
	Comunicare și interacțiune socială
	Empatie și grijă față de câinii grădiniței
Yehonatan, 3 ani	Legătură copil-animalempatică și grijulie
Aviv, 4 ani	Comportament pro-social
	Reglare emoțională
	Comunicare
	Empatie cu privire la alte ființe
Alma, 5 ani	Empatie și grijă față de câini și alte animale
	Exprimarea unui nivel ridicat de cunoștințe cu privire la nevoile și dorințele lor
Sagi, 5 ani	Paternalitate de reglare emoțională
	Încredere în forțele

	propriei îmbunătățită
	Adaptare și reglare emoțională
	Cunoștințe cu privire la nevoile animalelor
	Empatie și grijă
	Comunicare
Noya, 3 ani	Empatie și grijă
	Interacțiune cu animale de diferite mărimi
	Contact cu câini de talie mare
	Cunoștințe îmbunătățite despre animale, empatie și grijă crescute
Uri, 2 ani	Încredere în forțele propriei îmbunătățită
	Comunicare verbală îmbunătățită
	Empatie și grijă
	Participarea la activitățile din colțul animalelor
	Reglare emoțională
Na'ama, 5 ani	Cunoștințe cu privire la nevoile animalelor
	Empatie
Yahli, 2 ani	Comunicare socială
	Empatie și grijă față de animale
	Cunoștințe cu privire la

	nevoile nimalelor
	Legătura cu păsările

